

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a Mgr. Vladimíra Doležala v právní věci žalobkyně: **Bc. Š. K.**, zastoupena Mgr. Martinem Drápalem, advokátem se sídlem nám. Jiřího z Poděbrad 1382/2, Praha 2, proti žalované: **Univerzita Karlova**, se sídlem Ovocný trh 560/5, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 31. 1. 2018, č. j. POP/UKRUK/12/138279/2017-3, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2020, č. j. 14 A 93/2018 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalované **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 4. 2. 2020 doručena kasační stížnost žalované (dále jen „stěžovatelka“) proti napadenému rozsudku, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím rektor žalované zamítl odvolání proti rozhodnutí o stanovení poplatku žalobkyni za delší studium a zároveň rozhodl, že se žalobkyni uvedený poplatek nepromítá ani nesnižuje. Městský soud dospěl k závěru, že rektor žalované nesprávně použil § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách) a přezkoumatelným způsobem neposoudil žádost žalobkyně o zohlednění její tvrzené tíživé sociální situace.

II.

[2] Stěžovatelka ke kasační stížnosti připojila návrh na přiznání odkladného účinku, který odůvodňuje neúměrnými obtížemi spojenými s realizací závěrů napadeného rozsudku. Ta by vedla k právní nejistotě ve vztahu ke studentům v obdobných případech,

kterým již byly poplatky vyměřeny nebo jsou nyní vyměřovány. Stěžovatelka má zájem na tom, aby byl vybranými poplatky naplňován fond, z něhož jsou vyplácena stipendia.

[3] Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Uvádí, že stěžovatelka je institucí s mnohamilionovým rozpočtem, újma tudíž nemůže být tak citelná, jak se snaží podsouvat. Navíc ani netvrdí, že by ukládání poplatků v souvislosti s retroaktivním uplatňováním novely zákona o vysokých školách (jak učinila v případě žalobkyně) bylo častým či převažujícím jevem. Stěžovatelka se nadto nemůže dovolávat toho, že i vůči jiným studentům postupuje protiprávně. Návrh na přiznání odkladného účinku je zároveň zcela nekonkrétní a nepodložený.

III.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat a užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno.

[5] Soudy ve správním soudnictví poskytují primárně ochranu subjektivním veřejným právům a rovněž institut odkladného účinku je tak koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce – účastníka správního řízení – před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého správního rozhodnutí. Situace, kdy bude možno dovozovat vznik újmy na straně žalovaného správního orgánu v důsledku rozhodnutí krajského soudu, tak budou nepochybně představitelné v poněkud omezenější míře. Újmou žalovaného odůvodňující přiznání odkladného účinku nebude ohrožení jakéhokoliv veřejného zájmu, resp. veřejného zájmu v širším slova smyslu, tj. např. zájmu na obecném výběru daní, na jednotném postupu správních orgánů či na procesně hladkém průběhu řízení. Takovou újmu může představovat pouze ohrožení důležitého veřejného zájmu, např. situace ohrožení vzácné kulturní památky, vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, či udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (srov. usnesení ze dne 1. 1. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[6] Podstata odkladného účinku spočívá v dočasné procesní ochraně účastníka řízení, která působí pouze ve vztahu k napadenému rozhodnutí a pro daný konkrétní případ. Tomu pak musí odpovídat i důvody, pro které je možné jej přiznat. Stěžovatelka spatřuje důvody pro přiznání odkladného účinku obecně v právní nejistotě ve vztahu ke studentům v obdobných případech, přičemž ohrožení veřejného zájmu v tomto ohledu nespojuje se zrušením napadeného rozhodnutí týkajícího se žalobkyně.

[7] Případnou možnost studentů úspěšně žalovat totožné vady v procesu vyměření poplatku za studium, které vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí ve věci žalobkyně, nelze odstranit přiznáním odkladného účinku nynější kasační stížnosti. Pokud by Nejvyšší správní soud následně vyhověl kasační stížnosti a shledal postup stěžovatelky správným, žaloby studentů podané ze stejných důvodů nebudou úspěšné. Pokud by ale Nejvyšší správní soud souhlasil s názorem městského soudu, správní rozhodnutí založená na stejných důvodech by neobstála bez ohledu na to, zda kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek (obdobné závěry ve vztahu k téže stěžovatelce již kasační soud vyslovil v usnesení ze dne 21. 6. 2017, č. j. 6 As 166/2017 - 27).

[8] Pokud jde o zájem stěžovatelky naplňovat vybranými poplatky za studium stipendijní fond, stěžovatelka žádným způsobem netvrdila ani neosvědčila, jak bude ohrožena výplata přiznaných stipendií tím, že žalobkyně (v případě úspěchu kasační stížnosti dočasně) nezaplatí poplatek za studium ve výši 15.000 Kč.

IV.

[9] Jelikož z tvrzení stěžovatelky v návrhu nelze učinit závěr, že by výkon napadeného rozsudku představoval bezprostřední ohrožení důležitého veřejného zájmu ve smyslu citované judikatury, Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatelky odkladný účinek nepřiznal.

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[11] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatkové povinnosti a stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na podkladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1010406920**.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

